

Pe altarul dragostei

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Aud trosnind în foc încă un vreasc
Și viforul de-afară șuierând,
Îți strâng în palmă sânul stâng ca-n teasc,
Când simt în brațe corpul tău plâpând

Cum se-arcuiește ca un si bemol,
Piciorul lung peste mijloc îl simt,
Îmi trec prin vene vulturi câte-un stol
Și mă îndeamnă parcă să consimt

Să te consum, să zbor, apoi să mor
Ca să mă nasc iubindu-te din nou
Și însetat prin veacuri de amor
Să fiu pe-altarul dragostei erou.

- Urmează-mă tăcut, cu pași domoli,
Până la capăt, dincolo de el,
Să ningă-apocaliptic, ca la poli,
Doar râsul meu, alint de clopoțel,

Să te ghideze-n nopțile prelungi,
Când suntem doi nebuni. Contrariat?
Dantela te împiedică s-ajungi
La trupul alb, dar totuși, ce păcat

Să rupi grăbit fragilul filigran
Cu dinții să-mi descoperi sânii mici,
Dar tu, iubite, ești un artizan
Până la stele poți să mă ridici.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

* poezia cu numărul 1100 semnată Liliana Trif & Ioan Grigoraș